

Letnik XI, junij, številka 119

DOBRA IN SLABA RADOVEDNOST

Sveti oče je v nagovoru pri jutranji sv. maši v ponedeljek, 30. aprila, opozoril, da obstaja dobra in slaba vrsta radovednosti. Naše življenje je namreč polno radovednosti. Primer dobre radovednosti so otroci, ki se nahajajo v 'letih zakajev'. Sprašujejo, kajti vedno bolj se zavedajo stvari, ki jih ne razumejo in si želijo pojasnila. To je dobra radovednost, saj koristi razvoju in vedno večji avtonomiji otroka. Je prav tako 'kontemplativna (razmišljajoča) radovednost', kajti otroci vidijo, premišljujejo, ne razumejo, vprašajo.

Slaba radovednost pa je opravljanje. Pomeni vtikati nos v življenje drugih, iti na kraje, da bi se oblatilo druge osebe, izvedeti nekaj, kar nimamo pravice vedeti. Ta vrsta slabe radovednosti nas spremlja vse življenje in je skušnjava, ki jo bomo vedno imeli. *»Ne se prestrašiti, ampak biti pozorni: 'tega ne bom vprašal, tega ne bom gledal, tega nočem',«* je dejal papež. *»Veliko radovednosti je na primer v virtualnem (navideznem, neresničnem) svetu, s telefoni in temi stvarmi ... Otroci bi radi videli in tako najdejo mnogo slabih stvari. Pri tej radovednosti ni nobene discipline. Otrokom moramo pomagati, da bodo živeli v tem svetu, da želja po vedeti ne bo želja po radovednosti in bi tako postali ujetniki te radovednosti.«*

Radovednost apostolov v evangeliju pa je dobra radovednost, kot je nadaljeval sveti oče. Želeli so vedeti, kaj se bo zgodilo in Jezus jim odgovori na način, da jim dá gotovost. Obljubi jim Svetega Duha, ki jih bo učil vsega in jih spomnil vsega, kar jim je povedal. *»Gotovost bo v življenju dal Sveti Duh,«* je pojasnil papež. *»V kolikor mi odpremo srce, nam on dá gotovost za tisti trenutek, odgovor za tisti trenutek. Sveti Duh je spremljevalec, spremljevalec kristjanovega življenja.«*

Sveti oče je pozval, naj se podamo tja, kjer je resnično veselje, Sveti Duh pa nam bo pomagal, da se ne bomo zmotili. *»Danes prosimo Gospoda za dve stvari. Prva: naj nas očisti pri sprejemanju radovednosti, kajti imamo dobre in slabe radovednosti, da*

bomo znali razločevati – ne, tega mi ni treba videti, tega mi ni treba vprašati. Druga milost: odpreti srce za Svetega Duha, kajti on je gotovost; kakor tovariš na poti nam daje gotovost o stvareh, ki nas jih je naučil Jezus, in spominja nas na vse,» je sklenil jutranjo homilijo papež Frančišek.

BESEDA ŽIVLJENJA ZA JUNIJ - KALI MIRU IN BRATSTVA

»Blagor tistim, ki delajo za mir, kajti imenovali se bodo Božji otroci« (Mt 5,9)

Matejev evangelij začenja s pripovedjo o Jezusovem oznanjevanju s presenetljivim oznanilom blagrov.

V njih Jezus razglša za "blagrovane", to je popolnoma srečne in uresničene, vse tiste, ki so v očeh sveta reveži ali nesrečni: ponižani, žalostni, krotki, lačni in žejni pravičnosti, čisti v srcu, tisti, ki se delajo za mir.

Njim Bog veliko obljublja: on sam jih bo nasitil in potolažil, podedovali bodo deželo in njegovo kraljestvo.

To je torej prava kulturna revolucija, ki spreminja naše pogosto ozko in kratkovidno gledanje, zaradi katerega te kategorije ljudi razumemo kot obroben in nepomemben del družbe, ki se bojuje za oblast, moč in uspeh.

»Blagor tistim, ki delajo za mir, kajti imenovali se bodo Božji otroci«

Mir je po svetopisemskem gledanju sad delovanja (odrešenja), ki ga izvrši Bog, torej je predvsem njegov dar. Značilen je za Boga samega, ki z očetovskim srcem ljubi človeštvo in vse stvarstvo in ima z vsemi načrt sloge in harmonije (skladnosti). Zato tisti, ki se trudi za mir, dokazuje, da mu je nekako "podoben", da je kot njegov otrok.

Chiara Lubich piše: »Prinašalec miru je lahko tisti, ki ima mir v sebi. Mir moramo v vsakem trenutku prinašati predvsem s svojim vedenjem, tako da živimo v soglasju z Bogom in njegovo voljo /.../ "... imenovali se bodo Božji otroci". Dobiti ime pomeni, da postanemo to, kar ime izraža. Pavel je imenoval Boga "Bog miru", in ko je pozdravljal kristjane, jim je rekel: "Bog miru bodi z vami vsemi." Tisti, ki delajo za mir, razodevajo svoje sorodstvo z Bogom, delujejo kot Božji otroci, pričajo o Bogu, ki je /.../ v človeško družbo vtisnil red, katerega sad je mir.«

Življenje v miru ne pomeni samo, da v njem ni sporov, niti to ni samo mirno življenje, ko sklepamo določene kompromise (dogovore, sporazume) o vrednotah, da bi nas ljudje vedno in na vsak način sprejeli. Nasprotno, življenje v miru je izrazito evangelijski življenjski slog, ki zahteva pogum, da se odločamo proti toku običajnega mišljenja.

Biti "delavci za mir" pomeni predvsem, da na vseh ravneh ustvarjamo priložnosti za spravo v svojem življenju in življenju drugih: predvsem za spravo z Bogom, potem pa s tistimi, ki so nam blizu v družini, na delu, v šoli, v župniji in v združenjih, v družbenih in mednarodnih stikih. To je torej ključna oblika ljubezni do bližnjega,

veliko delo usmiljenja, ki ozdravlja vse odnose.

Tako se je odločil v svoji šoli ravnati Jorge, najstnik iz Venezuele: »Nekega dne ob koncu pouka sem opazil, da se moji sošolci zbirajo za protestni shod, na katerem so imeli namen uporabiti nasilje, tako da bi zažigali avtomobile in metali kamenje. Takoj sem se spomnil, da takšno vedenje ni v skladu z mojim življenjskim slogom. Zato sem sošolcem predlagal, naj napišejo pismo vodstvu šole: tako bi v drugačni obliki zahtevali isto, kar so mislili doseči z nasiljem. Z nekaterimi od njih smo pismo napisali in ga izročili ravnatelju.«

»Blagor tistim, ki delajo za mir, kajti imenovali se bodo Božji otroci«

V današnjem času se zdi posebno nujno pospeševati dialog (pogovor) in spodbujati srečevanje med ljudmi in skupinami, ki so same po sebi različne zaradi zgodovine, kulturnega izročila, stališč, in kazati, da jih zaradi te različnosti in bogastva cenimo in sprejemamo.

Kakor je nedavno rekel papež Frančišek: »Mir gradimo v zboru razlik ... In ob teh razlikah se kot bratje učimo drug od drugega ... Eden je naš Oče, mi smo bratje. Ljubimo se kot bratje. In če med seboj razpravljamo, delajmo to kot bratje, ki se takoj spravijo, ki vedno spet postanejo bratje.«

Odkrivajmo kali miru in bratstva, po katerih so kraji, kjer živimo, že bolj odprti in za ljudi prijetni. Negujmo te kali, da bodo rasle, in tako bomo pomagali zdraviti obstoječe napetosti in spore.

Letizia Magri

ALEŠ UŠENIČNIK – AKADEMIK IZ NAŠEGA KRAJA (3.7.1868 - 30.3. 1952)

Ste morda že slišal za pesnika Aleša Ušeničnika? Poljanci do sedaj o njem nismo vedeli veliko; da pa je bil pesnik, je bolj znano le preučevalcem njegovega dela. V Alešu se je prepletala pesniška in razumska narava, tudi odločal se je med študijem jezikov modroslovja. Rojak Ivan Tavčar, sicer 17 let starejši, mu je celo obljubil svojo podporo, če bo na Dunaju študiral jezikoslovje. Mladi Ušeničnik pa se je odločil za filozofijo in teologijo. Že kot srednješolec v Alojzijevišču je pod različnimi psevdonimi objavljali lirične pesmi v Domačih vajah. Tudi kot študent v Rimu, je pisal sonete in se navdihoval pri latinskih klasikih. Vse svoje življenje je kazal čut za lepoto, cenil umetnost in bil pravi filozof z umetniško dušo.

Nadaljevanje v naslednji številki PMP.

Majda Debeljak

Objaviti smo želeli pesem, ki jo je Aleš napisal leta 1893 in objavil v Domu in svetu, pod psevdonimom A.C. Slavin in posvetil poljanskima rojakoma, izjemnima slikarjema Janezu in Juriju Šubicu nekaj let po njuni prerani smrti, a iz tehničnih razlogov (stolpci) nismo mogli.

DRUŽINA V CERKVI

Na oglasni deski ene od slovenskih cerkva se je nedavno nazaj znašlo naslednje obvestilo, ki je (bilo) namenjeno mladim družinam. Takole pravi:

Draga mamica, dragi očka!

Vaš otrok je vaše največje bogastvo. Zelo pohvalno je, da navajate vaše otročičke na božji hram, ni pa pohvalno, da jih pripeljete v cerkev z vozički, ko je maša, kot da pripeljete vozičke na razstavo in se želite pohvaliti, kdo ima boljšega. Najbolj in zelo moteče pa je, da niste sposobni obvladati svojega otroka, ko vaš otrok velik del maše morda joče ali se dere, nekateri malo večji pa celo tekajo po cerkvi in nagajajo, vi pa nič, kot da vaš otrok počne vse prav, še celo več, med mašo nekateri pošiljate sms sporočila ali celo telefonirate, nekateri pa pridete v cerkev opravljeni kot bi šli na plažo, seveda največ v poletnem času. Je za vas mašno bogoslužje zgolj folklora?? Se ne zavedate, da s tem motite druge vernike, ki bi želeli zbrano prisostvovati in sodelovati pri maši? Če želite otroka naučiti, kaj je Božje svetišče, ga lahko vsak dan pripeljete v cerkev ko ni maše in mu poveste, kako se je treba obnašati, seveda če sami to obvladate. Najmlajše pa, ki še ne vedo, kaj je to Božji hram, posvečen kraj, pa ni treba voditi v cerkev, ko je maša, saj lahko eden od vaju pride k maši zjutraj, eden pa ob desetih in imate malčka v varstvu doma. Verjetno komu ne bo prav tale kritika, vendar opazamo, da je vedno manj čuta za lepo in pravilno obnašanje. Nekdo je nekoč dejal 'če si na placu, se obnašaj kot na placu, če si pa v cerkvi, se obnašaj temu primerno kot se spodobi v cerkvi'. Pa tudi divjanje po maši, lovljenje in dirkanje s skiroji in kolesi. Prosimo vas torej, da otroku poveste, kje ste in ne dopustite, da otrok moti druge pri maši in seveda tudi župnika. Morda se župnik noče nikomur zameriti, zato ne reče nič, ker se bi verjetno nanj vsul plaz kritik. Draga mamica, dragi očka, naučite svoje otroke pravega obnašanja, sicer pa, če moti pri maši, pojdite z njim ven, da ne motite ostalih.

Župljani, ki jih moti tako obnašanje.

Poziv so napisali župljani ene slovenskih župnij, ki jih motijo otroci pri maši. In imajo prav, ko pravijo, da so otroci moteči za tiste, ki v cerkvi iščejo tišino. Ker otroci pač ne morejo biti tiho in pri miru sedeti celo mašo. Ker so njihove razvojne potrebe drugačne. Zato je normalno, da majhen otrok ni tiho, se sprehaja, tudi zajoka. Na nas starših pa je, da presojava, kdaj je njegovo obnašanje toliko moteče, da ga moramo prekiniti.

Tu pa je vsak otrok in vsak starš drugačen. Nekateri so občutljivi že na najmanjši šum, spet drugi so sposobni zbrano slediti pridigi, tudi če okrog njih in po njih plezajo otroci. Različni smo si in ker v cerkvi nismo sami, je potrebno tudi malo strpnosti in razumevanja do vseh. Če se nekdo ne obnaša po naših merilih, to še ne pomeni, da ne ravna prav in dobro. Morda pa so naša (vaša) pričakovanja prevelika in nerealna. Gotovo pa noben starš ni vesel, ko je njegov otrok moteč. In tudi nisem še doživela, da bi otrok zganjal res velik kraval in starš ne bi ukrepal.

Pri sebi opazam, da me drugi otroci v cerkvi sploh ne motijo, pa čeprav so glasni in razposajeni. Prav tako me ne motijo starejše, že napol gluhe gospe, ki klepetajo nič kaj tiho. Tudi ob glasnem zvonjenju telefona, ki ga marsikatera priletna gospa najprej sploh ne uspe najti, kaj šele zna izklopiti, se le nasmehnem. Ker vem, da je ta

oseba v tistem trenutku v zadregi in v veliko večji stiski, kot sem jaz. Za povrh vsega pa je deležna še kritičnih pogledov in očitkov. Sem pa zelo občutljiva na obnašanje svojih otrok, tu je moja toleranca veliko manjša. In verjamem, da je tudi pri drugih starših tako.

Sama sem večkrat v dilemi, kako najbolje ukrepati. Ko smo tik pred povzdigovanjem, naš dvoletnik pa postaja nagajiv. Naj ostanem in upam, da v trenutkih največje tišine in zbranosti ne bo preglasen, ali naj ga primem, odnesem iz cerkve in tvegam, da bo ob tem začel tuliti na ves glas? Ker ga poznam in vem, da je zadnja situacija zelo verjetna, se raje odločim in ostanem z njim v klopi. In sprejemem, da bo malo moteč, čeprav veliko manj, kot bi bil, če bi se glasno drl, ko bi odhajala ven. V tem primeru verjamem, da bi se bilo vsem ostalim v cerkvi težje ponovno umiriti in zbrano slediti dogajanju na oltarju.

Ali pa ko se štiriletnica ujezi in noče sesti v klop. Ampak se postavi ob steno in gleda z najbolj jeznim pogledom, kar jih premore. Takrat imam občutek, da cela cerkev čaka, kdaj bo prišel trenutek, ko bo popustila in prisedla k nam. Ampak to je naša realnost. To smo mi in to svojo nemoč, nepopolnost prinesemo pred Boga in se mu izročimo. Kaj nas nima Bog rad prav takšne, kakršni smo, z vsemi pomanjkljivostmi vred?

Priznam, da me je zgornji poziv zbolel. Zbolel zato, ker v napisanem ne zaznam ne ljubezni in ne sočutja. Je to mar Jezusova drža? In kako naj starši z veseljem prihajajo k maši s svojo družino, če vedo, da jih bodo župljani ocenjevali ne samo po obnašanju njihovih otrok in njihovem ukrepanju, pač pa tudi po tem, kako pridejo k maši in če po njej tudi kaj poklepetajo in se poigrajo? Je res rešitev v tem, da hodita starša k maši ločeno, otroka pa puščata doma? Kaj pa če želijo iti v cerkev skupaj kot družina? Kaj pa če je v župniji samo ena maša?

Župnija je kraj, kjer bi se vsak moral počutiti dobrodošlega in sprejetega. In mlade družine so tiste, ki tega pogosto ne čutijo. Včasih pomaga, če se poskušamo postaviti v vlogo tiste mamice, ki poskuša kljub lovljenju otroka slediti maši in si napolniti baterije. Ki se kljub otroškemu čebljanju uspe umiriti in za hip odklopiti od vsega. Morda so trenutki njene zatopljenosti, ko ne ukrepa, ko si mi mislimo, da bi morala, edini trenutki v dnevu, ko se je uspela umiriti in pred Boga položiti svojo stisko. Jo bomo zato obsojali? Ali bi ji raje stopili nasproti in s prijazno besedo podpore dali vedeti, da smo skupnost, ki smo ji v oporo tudi takrat, ko sama obupuje?

Kristjani se tako radi ponašamo s sloganom »za življenje«, a kot kaže je ta omejen le na tematiko splava in odločanja o novospočetem bitju. Z veseljem se deklariramo za življenje, ko imamo pred seboj podobo noseče matere ali spokojno spečega dojenčka. A to se konča takoj, ko pridejo na vrsto otroški vozički, skiroji in kolesa. Ko je treba sprejeti tudi trmastega dvoletnika, razposajenega malčka ali upornega najstnika. Tu pa se pokaže tista prava naravnost za življenje. Si še upate trditi, da

ste »pro-life«?

Zgodba s prej omenjenih cerkvenih vrat je dobila tudi svoj odgovor: »Prinašali so mu majhne otroke, da bi se jih dotaknil. Ko so učenci to videli, so jih grajali. Jezus pa je otroke poklical k sebi in rekel: 'Pustite otroke, naj prihajajo k meni, in ne branite jim, kajti takšnih je Božje kraljestvo. Resnično, povem vam: Kdor ne sprejme Božjega kraljestva kakor otrok, nikakor ne pride vanj.' In jemal jih je v naročje, polagal nanje roke in jih blagoslavljal.«

Maja Vovk, Iskreni.net

12. FESTIVAL DRUŽIN

Potekal bo med 15. in 17. junijem ob Tavčarjevem dvorcu Visoko. Info in prijave na: www.festival-druzin.si

Iz programa:

- Pogovor in krajši koncert z **Nino Pušlar**
- Grega Strajnar z bendom LooBEzND nas bo spremljal celoten vikend
- Glasbeni živ-žav z **Miškolinčkom** (Damjana Urh)
- Družinske male sive celice s **Pavletom Ravnohribom**
- Predstave za odrasle in otroke **Gregorja Čušina**
- Pravljice za lahko noč z **Mileno Miklavčič**
- Žensko popoldne z **Alenko Rebula**
- Plesna poboljševalnica za pare (Darja Ovsenik)
- Nedeljska sveta maša
- Izdelovanje družinskega drevesa s Tinom Mamičem
- Športni izzivi za celo družino
- Delavnice, nagovori, ustvarjanje ... s sodelavci Iskreni!

ŠPORT: Plezalna stena, Kolesarski izlet v prazgodovino, nogomet, skakanje po gradu, štafetne igre, jahanje konjev, ...

 iskreni

Vse to in še mnogo več!

Ena družina = ena vstopnica.

50. JUBILEJNO NARODNO ROMANJE BOLNIKOV IN INVALIDOV NA BREZJE

Revija Ognjišče vsako leto na tretjo soboto v juniju (letos 16. junija) organizira narodno romanje bolnikov invalidov in starejših. Vsako leto ga vodi kdo od škofov, letos ga bo vodil ljubljanski nadškof metropolit Stane Zore.

Veliko duhovnikov organizirano pripelje vernike na to romanje. Ponekod organizirajo to romanje v okviru dekanij ali pastoralnih področij, ponekod pa ga organizirajo župnijske, dekanijske ali področne Karitas.

Zato vabimo župnike in karitativne delavce, naj za bolne in starejše organizirajo skupna romanja, obenem pa organizirate romanja na medžupnijski ravni (dekanija, pastoralno področje ...). Ponekod Kariats izredno lepo organizira ta romanja v zadovoljstvo romarjev in organizatorjev. Zaradi teh prizadevnih ljudi je to narodno romanje eno največjih verskih srečanj v Sloveniji.

Prav tako prosimo duhovnike, naj bodo na tem romanju na voljo za spoved.

Tega romanja se udeleži več ljudi, ki nimajo toliko priložnosti za spoved. Prav je, da jim omogočimo prejem zakramenta sprave in pozneje med mašo prejem bolniškega maziljenja. Tistim duhovnikom, ki imajo mašo zvečer, predlagamo, da ostanete na voljo za spoved tudi prvi del maše, da pridejo na vrsto vsi, ki želijo opraviti zakrament sprave.

Več o romanju si lahko ogledate in preberete na tej povezavi:

<http://revija.ognjisce.si/50-romanje-na-brezje>

Zahvaljujem se vam za vse, kar ste doslej naredili za romanje bolnikov in invalidov in lepo pozdravljam.

Za Ognjišče Božo Rustja

JAVNO OBJAVLJANJE MAŠNIH NAMENOV in informacij o pogrebih, porokah ter krstih, ki vsebujejo osebne podatke, je dovoljeno (npr. na župnijski spletni strani) le v primeru privolitve posameznika in navedbi namena obdelave. Lahko pa se mašni nameni in omenjene informacije objavijo na župnijski oglasni deski oz. v župnijskih oznanilih, ki se delijo interno (znotraj cerkve). Tako je odločil Evropski parlament 14. aprila 2016, ko je sprejel Splošno uredbo o varstvu osebnih podatkov, ki je znana z okrajšavo GDPR (od angleškega *General Data Protection Regulation*). Takrat so tudi določili datum uveljavitve: 25. maj 2018.

MOLITEV ZA DOMOVINO

Troedini Bog, večna modrost! Ti vse čudovito urejaš in vodiš. Prosimo Te za naše voditelje, da bodo skrbeli za našo državo in slovenski narod. V času, ko se pripravljamo na volitve, Te prosimo, da bi se jih vsi kristjani udeležili in odgovorno oddali svoj glas za vse, ki se zavzemajo za pravičnost in življenje, za družine in otroke, za okolje in versko svobodo. Naj voditelji ponosno in dostojno predstavljajo našo državo ter se zavzemajo za vse, ki so v kakršnikoli stiski. Naj vsi skupaj gradimo Božje kraljestvo na zemlji, ki je kraljestvo miru, pravičnosti in ljubezni. Amen.

Marija, Pomočnica kristjanov, prosi za nas!

KOGA NAJ VOLIM?

Blaženi Anton Martin Slomšek nam aktualno sporoča:

»Izberite si može po njihovih dosedanjih delih, kako so se med vami do sedaj nosili in dobrega storili.

Izvolite može po Božji volji, modre in pravične, srčne in resnične!

Od svojih sovražnikov se modrosti učimo! Poglejte jih, kako skupaj držijo, kako eden za drugim potegnejo, da bi združeni toliko lažje svoje namene dosegli.«

»Politika je ena izmed najvišjih oblik ljubezni do bližnjega, saj išče skupno dobro.«
(papež Pavel VI)

»Se katoličan lahko gre politike? – Mora! Se katoličan lahko vtikuje v politiko? – Mora!« (papež Frančišek)

NAPOVEDNIK ZA JUNIJ

Sklep letošnjih šmarnic bo na prvi petek, 1. junija, ob 19h v farni cerkvi.

Zahvalna sveta maša po namenu prvoobhajancev in njihovih staršev bo v četrtek, 7.6. ob 19. uri v farni cerkvi.

Farni »sejm« (48. obletnico posvetitve cerkve) bomo praznovali v nedeljo, 17. junija. Ob 10. uri bo slovesna sveta maša z udeležbo članov našega prostovoljnega gasilskega društva, ki se bodo pri maši spomnili živih in pokojnih članov. Gospodinjam se priporočamo za pecivo, s katerim se bomo posladkali po slovesnosti.

Maša za domovino ob Dnevu državnosti bo na kresni večer, v soboto, 23. junija, ob 19. uri v župnijski cerkvi. Ob 20. uri bo v parku svečanost ob obletnici države Slovenije. Vzemimo si čas za mašo in praznovanje! Države brez nas ne bi bilo...

Mineva 12 let smrti župnika g. Mira Bonča. **Obletna maša** bo v nedeljo, 24. junija, ob 10h.

Krsti bodo zadnjo nedeljo v juniju (24. junija) med sv. mašo ob 10. uri. Priprava na krst bo izjemoma že v četrtek, 14. junija ob 19. uri (pred sv. mašo). Otroka za krst prigrasite pravočasno z dokumenti (družinsko knjižico in rojstnim listom) po delavniški maši v župnijski pisarni (Poljane 77) in to vsekakor že pred samo pripravo, da sploh vem, koliko krstov bo. Preko poletja imamo na podružnicah »sejme«, zato v juliju ne bo krstov. V avgustu bodo krsti drugo nedeljo v mesecu (12.8.).

V petek, 29. junija, na praznik apostolov Petra in Pavla praznovanje 150-letnice rojstva Aleša Ušeničnika:

Ob 18. uri sv. maša v župnijski cerkvi, ki jo bo vodil nadškof msgr. Stanislav Zore; po sv. maši blagoslovitev spominske plošče.

Ob 20. uri slavnostna akademija s premiero filma o Ušeničniku, s kulturnim programom in razstavo v kulturnem domu.

BISTROUMNOSTI NAŠIH VEROUKARJEV

Zakaj je pomemben Egiptovski Jožef?

Ker sta z Marijo rodila Jezusa.

Ker je bil na pol oče od Jezusa.

V čem je Mojzesova zasluga?

Da je šel v Vatikan po Božje zapovedi in rešil ljudstvo iz suženjstva.

Kdo je škof?

Oseba nad župnikom.

Škof je vernik, ki nam je lahko zgled.

Glasilo Pod Martinovim plaščem izdaja Župnija Poljane nad Škofjo Loko; zanj Jože Stržaj, župnik; tel.: 518 50 00, mobitel 041 773 746; e-mail: zupnija.poljane@rkc.si. Oblikovanje Izidor Je

